

Садржај

Правилник о полагању професорског испита за професоре православног богословија и веронауке у средњим школама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца

Правилник о српским православним богословијама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца

Правила о полагању стручног богословског испита

Школски закон за ученике српских православних богословија

Интернатска правила за српске православ. богословије

Правила фонда ученика богословија

Правила о екскурзијама ученика богословија

~~Уредба и други инвентар бр 3354/1~~
1. јуна 1922 год.
Београд

ЗБОРНИК

ЗАКОНА, ПРАВИЛА И ПРАВИЛНИКА

КОЈИ СЕ ТИЧУ

ПРАВОСЛАВНИХ БОГОСЛОВИЈА

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД — 1922

1208

Лит. бр.
38774

САДРЖАЈ

	Страна
<i>Правилник</i> о полагању професорског испита за професоре православних богословија и веронауке у средњим школама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца	3
<i>Правилник</i> о српским православним богословијама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца	13
<i>Правила</i> о полагању стручног богословског испита	35
<i>Школски закон</i> за ученике српских православних богословија	51
<i>Интернационална правила</i> за српске православ. богословије	62
<i>Правила фонда</i> ученика богословија	75
<i>Правила</i> о екскурзијама ученика богословија	83

ПРАВИЛНИК

О ПОСТАЊУ ПРОФЕСОРСКОГ ИСПИТА ЗА ПРОФЕСОРЕ
ПРАВОСЛАВНИХ БОГОСЛОВИЈА И ВЕРОНАУКЕ У СРЕДЊИМ
ШКОЛАМА У КРАЉЕВИНИ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

МИНИСТАРСТВО ВЕРА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
ПРАВОСЛАВНО ОДЕЉЕЊЕ

ВБр. 13.931.
12. новембра 1921. год.
Београд.

На основу чл. 4. Уредбе о привременом устројству
Министарства Вера и Уредбе о регулисању положаја
наставницима и наставницама средњих школа ратом име-
теним у полагању државног испита — прописујем:

ПРАВИЛНИК

О ПОЛАГАЊУ ПРОФЕСОРСКОГ ИСПИТА ЗА ПРОФЕСОРЕ
ПРАВОСЛАВНИХ БОГОСЛОВИЈА И ВЕРОНАУКЕ У СРЕДЊИМ
ШКОЛАМА У КРАЉЕВИНИ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

Општа одредба.

Члан 1.

За професора богословских предмета може полага-
ти испит онај кандидат, који је свршио православно
богословски факултет у нашим универзитетима, или пра-
вославну духовну академију, или православно бого-
словски факултет на страни, и који је био наставник
најмање две године у богословији или у којој другој
средњој или стручној школи.

Посебне одредбе.

А. Испитни Одбор.

Члан 2.

Кандидати за професоре богословија полажу про-
фесорски испит пред Испитним Одбором.

Члан 3.

Испитни Одбор састављају: председник, стални чланови или њихови заменици, који се постављају Краљевим Указом на предлог Министра Вера на три године, за сваку струку, из којих кандидат полаже професорски испит.

При постављању се именује за коју се научну струку који члан поставља. Постављање чланова Испитног Одбора из богословских струка врши се споразумно са Светим Архијерејским Синодом.

Члан 4.

Ако се току трогодишњег рока упразни место председника, члана или заменика, Министар Вера поставља друго лице до краја тога рока.

Члан 5.

Радам Испитног Одбора руководи председник. А кандидата испитују само стручни чланови Испитног Одбора. Ток испита и питања записује се у записнике Испитног Одбора које потписују сви чланови Одбора.

Члан 6.

Кандидати и чланови Испитног Одбора, који су изван Београда, кад буду позвани на испит сматра се да путују службеним послом и имају права на накнаду путних трошкова према законским прописима.

Б. Кандидати.

Члан 7.

Кандидат, који жели полагати професорски испит, пријављује се писмено Министарству Вера. Уз пријаву прилаже:

а) документа о свршеној школи, владању и занимању за оно време, које је провео после школе;

б) кратак свој животопис, у коме ће изнети своје школовање и своје научне и књижевне радове, ако их има;

в) уверење да је поданик Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца;

г) домаћи састав (темат), и

д) уверење из кога се види, да је био наставник најмање две године у богословији или којој другој средњој или стручној школи.

Члан 8.

У пријави за испит кандидат ће казати из којих група наука (в. чл. 17.) жели полагати професорски испит.

Члан 9.

Кандидатске пријаве, заједно са прилозима шаље Министарство Вера Испитном Одбору, који одлучује о примању или непримању кандидата на испит и о распореду испита.

Члан 10.

Одлуку Испитног Одбора о примању кандидата на испит, председник шаље Министарству Вера. А ако се кандидат не пушта на испит, казаће се и разлог зашто се не пушта. Ако му се допусти да полаже испит и домаћи писмени састав (темат) оцени се као добар, онда Одбор саставља и шаље Министарству Вера распоред испита, који саопштава и кандидату.

Члан 11.

Кандидат може и одустати од полагања професорског испита, али пре него што је почео полагати испит, и рачуна му се као да није испиту ни приступао. Ако би, пак, кандидат за време полагања одустао од испита, без оправданог разлога, по оцени Испитног Одбора, сматраће се да није испит положио.

В. И с п и т.

Члан 12.

Професорски испит полаже се у Београду, у Министарству Вера, или у ком другом локалу, који одреди председник Испитног Одбора у споразуму с Министром Вера.

Члан 13.

Професорски испит може се полагати целе године, изузимајући време од 1. маја до 1. октобра.

Члан 14.

Професорски испит има три дела, који теку једно за другим: домаћи писмени састав (тема), општи и стручни усмени испит.

Ако овај испит не положи, одбија се кандидат на годину дана.

Општи испит је усмен и траје највише три сата.

Члан 15.

На општем испиту тражи се од кандидата:

а) да добро зна све делове српске граматике и историје српске књижевности у обиму гимназијског програма;

б) да се за књижевну употребу добро и лако служи једним од живих језика, и то: руским, грчким, француским, енглеским или немачким језиком без књижевности;

в) знање Светог Писма Старог и Новог Завета с библијском књижевношћу;

г) кратак систематски преглед патролошке књижевности;

д) темељно знање апологетике;

ђ) знање црквено-словенског језика; и

е) методiku религијске наставе и начела опште педагогије.

Члан 16.

Кад кандидат не испуни захтеве општег дела испита, неће се пустити на стручни део испита. А ако не задовољи који део стручног испита не допушта му се да полаже остале делове тога испита.

Члан 17.

Стручни испит полаже се из једне од ових група наука:

1.) Из Догматике с упоредним богословљем и Моралним Богословљем;

2.) Из Опште Црквене Историје и из Историје Српске Цркве;

3.) Из Црквеног Права са познавањем државних закона који се на цркву односе.

4. Из Литурџике, Пастирског Богословља и Омилитике.

Члан 18.

Испит из стручних предмета, споменутих у члану 17. ове Уредбе, полаже се по програмима, које ће прописати Министарство Вера споразумно са Светим Архиепископским Синодом.

Члан 19.

Стручни испит има ове делове:

а) писмени задатак (клаузуру);

б) стручни усмени испит; и

в) практично предавање.

Члан 20.

Тему за домаћи задатак бира сам кандидат. Али она мора бити увек из предмета оне групе из које се полаже стручни део испита.

Члан 21.

Домаћи задатак прегледају и о њему дају свој писмени суд најмање три члана Испитног Одбора. Међу њима увек мора бити један стручњак за онај предмет, из кога је домаћи задатак.

Чланове за преглед домаћег задатка одређује председник Испитног Одбора.

Они ће га прегледати и оценити најдуже за петнајест дана, од дана пријема од председника.

Члан 22.

При изради домаћег задатка (темата) кандидат је дужан показати сву литературу, којом се у раду служио.

Ако кандидат, при изради домаћег задатка (темата) не покаже довољно научну и писмену или литературну спрему, Испитни Одбор неће га пустити на усмене испите.

Члан 23.

Писмени задатак (клаузуру) ради кандидат из групе предмета стручног испита.

За писмени задатак (клаузуру) Испитни Одбор даје кандидату три теме, од којих он бира једну. Кандидат ради писмени задатак (клаузуру) под непосредним надзором једног члана Испитног Одбора. Израда не сме трајати дуже од четири сата, а за време рада кандидат се не може удаљивати, нити посао прекидати без особите нужде.

Члан 24.

При изради овог писменог задатка кандидат се, осим Светог Писма (Библије) и збирке канона не сме служити никаквим другим помоћним књигама, нити каквим белешкама, већ се мора ослањати само на своје знање.

Писменим задатком кандидат треба да докаже колико је спреман и вешт да из своје науке писмено покаже своје самостално знање, брзо и поуздано.

Члан 25.

Стручни усмени испит не сме трајати више од четири сата, а може се, ради одмора, прекинути за кратко време.

Члан 26.

И општи и стручни испит јаван је, али улазнице даје председник Испитног Одбора.

Члан 27.

По свршеном стручном усменом испиту кандидат ће држати ученицима богословије практично предавање из своје стручне групе. Где нема богословије држаће овакво предавање пред Испитним Одбором.

Тему за ово предавање кандидат бира сам.

Члан 28.

По свршеном предавању Испитни Одбор држи седницу и одлучује: је ли кандидат положио професорски испит или није.

О току целог испита Одбор саставља записнике с образложеном одлуком на крају о положеном или неположеном испиту.

Члан 29.

При одлуци пази се, да је кандидат из свих предмета стручног испита показао довољну и поуздану спрему.

Члан 30.

Сматра се да је кандидат положио професорски испит:

- а) коме то призна Испитни Одбор *једногласно*, или
- б) коме то призна *већина чланова* Испитног Одбора.

Према томе и одлука о испиту гласиће: *положио је професорски испит једногласно; положио је професорски испит већином гласова; или није положио професорски испит.*

Члан 31.

Који кандидат не положи професорски испит, допушта му се да може полагати само још једанпут, и то: тек после годину дана.

Члан 32.

Одлуку о испиту, заједно са записницима Одбора, шаље председник Испитног Одбора Министарству Вера у оригиналу и Светом Архијерејском Синоду у препису.

Члан 33.

Кандидату, који положи испит, Испитни Одбор издаје диплому о положеном професорском испиту. Диплому потписује председник са свима члановима Испитног Одбора.

Облик дипломе прописује Министар Вера.

Члан 34.

Кандидати који положи испит стичу квалификације за професоре православних богословија.

Члан 35.

Овај ће Правилник вредити када се оштампа у „Службеним Новинама“.

Тада престају вредити све одредбе које су раније важиле у појединим крајевима Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. Тако исто губе вредност и одредбе, које се тичу свих катихетских испита, а комисије за катихетске испите укидају се.

Министар Вера

Д-р Миливоје Јовановић с. р.

ПРАВИЛНИК

О СРПСКИМ ПРАВОСЛАВНИМ БОГОСЛОВИЈАМА
У КРАЉЕВИНИ СРБА ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

МИНИСТАРСТВО ВЕРА

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

ПРАВОСЛАВНО ОДЕЉЕЊЕ

ВБр. 13.056.

12. новембра 1921. год.

Београд.

На основу закона о Богословији од 11. јануара 1896. год.; члан 53. Устава Православ. Конзисторија; § 96—110. Уредбе о уређењу црквених, школских и фондационалних дела грчко-источне српске Митрополије од 10. августа 1868. год.; Устава за православни богословски завод у Задру од 5. јуна 1869. год. и превишње наредбе од 4. марта 1898. год. Бр. 2521.; Превишње наредбе од 21. јуна 1892. год. Бр. 60.290. о претварању источно-православног свештеничког сјеменишта у Рељеву у источно-православно богословско-училиште; Правила о призренској богословији и одлуке Министарства Вера, а по саслушању Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве — прописујем:

ПРАВИЛНИК

О СРПСКИМ ПРАВОСЛАВНИМ БОГОСЛОВИЈАМА

У КРАЉЕВИНИ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

Опште одредбе.

Члан 1.

Српске православне богословије стручно су духовне школе у којима се ученици васпитавају, у духу православне цркве за свештеничку службу, и за духовно